

Előfizetési árak:
Fél évre 4 kor. Negyedévre 2 kor.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
SZÉKELY IMRE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Piacz-utca 43. sz.

Szép üzenet.

*Szép üzenet jött a Burgból
Már megint a Házba:
Két hónapig elnapolás
S az önkénynek járma.*

*Két hónapig lehet tenni
Hej sok hunczutságot,
Vérbe, lángba borítani
E szegény országot!*

*Szép üzenet, de jó szívvél
Senki sem fogadta,
Csak egy fekély a hon testén,
Az örvendett rajta.*

*Szinte hizott az örömtől
Tisza meg a pártia:
Lám mi szépen beütött az,
Újabb intrikája!*

*Két hónap nagy idő az,
Míg az leperagne,
Felderülhet ő átkozott
Napja ismételve...*

*Ki is vonult nagy sietve
Az elnapolt Házból,
Ment a bécsi talpnyalásra
A nyomoru tábor.*

*S azok, a kik ott maradtak
Észbe nem kapának,
Hogy a viperának végre
Fejére hágnának!*

*Hiszen ez az oka annak,
Hogy nincs alkotmányunk;
E tábor a bécsi kéznek.
Vak eszköze nálunk!*

*Nyílt, bevallott ellensége
Minden haladásnak,
Hü segítő, hol a gazok
Jogunknak sirt ásnak!..*

*Ist az idő valóban, hogy
Tenni kell a — népnek,
Mert különben megfojt ez az
Alkotmányos élet.*

A téli árak megérkeztek; az összes nyári árak és **MARADÉKOK** nagyon olcsón lesznek eladva.

Lóvy F. **Vigyázz: kékre festett kirakat.**

Garantírozott hírek.

(—) **Szegény Csiky Lajost** most már igazán sajnáljuk. Eddig a „Dongó“ tréfásan emlegette az ő lovagságát és ime most már komoly lapok is „Lovag Csiky Lajos“ néven titulázzák. Pedig a mai világban a lovagkereszteket jobb otthon tartani a sutban.

(—) **A mult vasárnapi** presbyteri ülés a tagok részvétlensége miatt megint elmaradt. De hát ezen nincs mit csudálkozni, mert a presbyter urak vezetői október hatodikán Budapesten valának és még nyolezadikára nem pihenték ki a fáradalmaikat.

(—) **A városház** urai úgy látszik, keveslik mostani kényelmöket, mert egyfolytában délután két óráig akarnak hivataloskodni. Teljesíteni kell a kívánságukat, a mikor is délután szabad idejük levén, élhetnek a nemesebb sportoknak is s a klubok kártyaasztalai nem panganak majd egész estig az ürességtől.

(—) **Panasz van** a színházi ruhatár ellen, hogy a hozzávezető folyosót a diákok ellepik, e miatt a közönség nem fér a ruhájához. Szegény Zilahy, utoljára kénytelen lesz a zenekarban helyezni el a ruhatárt, ott nem lesznek a diákok lába alatt senkinek.

(—) **Gyakoribb** orvosrendőri vizsgálatok lesznek már ezután a piacainkon. Ez az intézkedés arra fogja kényszeríteni a romlott élelmi czikkeket elárúsítóit, hogy jövőre *korábban* kezdjék meg az elárúsítást a piacon, mikor az orvos urak még alusznak.

(—) **Egyik helybeli lap** azt közölte a mult héten, hogy a közkórházban meggyógyult egy *öngyilkos*. Mégis csak magas színvonalon áll ez a mi kórházunk, hogy még az öngyilkosokat is fel tudja támasztani

(—) **Megint panasz van** a garázda biciklisták ellen, kik az elgázolás sportját már igazi tökélyre vitték. Nem lehet ez igaz, hiszen tudunkkal még egy rendőrt sem buktattak fel, sőt még a főkapitányt sem ütötték le a lábáról.

(—) **Szenzációja** van a városnak. Kizöldült a fű a Hortobágyon, — lehet legeltetni megint. No lám és mégis vannak, kik az öntöző csatornákat sürgetik! Minek az olyasmi ide, mikor anélkül is ime van fű a Hortobágyon!

(—) **A jogügyi** bizottságban beható eszmecsere folyt a felől, vajon lesz-e vize az új vízvezetéknek? Hej, tisztelt urak, előbb hadd szülessék meg a gyermek, azután tessék gondoskodni az egészségének fentartásáról!

(—) **Az országos** (?) szabadelvű párt is értekezletet tartott a mult héten, a melyen kijelenté, hogy az általános választójog kérdésében ez idő szerint nem foglal állást. Ugyan micsoda kérdés is lenne az, melyben e párt határozott állást merne foglalni, ha csak nem az udvari talpnyalás?!

(—) **Igazán eredeti** és minden emberre nézve megnyugtató, hogy Tisza és Kristóffy egymás ellen támadtak. Lám, lám, nem igaz hát az a közmondás: „egyik holló nem vájja ki a másik szemét. — Kivájja biz az, ha érdeke úgy kívánja.

(—) **A szervező bizottság** ismét ülésezett a mult héten. Persze megint nem végzett semmit, a mennyiben magát kellett volna újjászerveznie, de biz ezt elmulasztotta. Hanem e helyett ismét nyújtotta tovább a városi hivatalok szervezésének beláthatatlan végű Ariadne-fonalát.

(—) **A mult héten** két porosz katonatiszt járt a környéken és Debreczenben is *lovásárlás* czéljából. Vajon csakugyan azért jártak-e itt és nem támogatóni a *korona*-vásárlás ügyében?

(—) **Panaszkodnak**, hogy a Batthyáni utcában rozsz a kövezet, az ember majd kitöri a nyakát rajta. Hja, hogyha Simonffy Imrének nem tetszett megcsináltatni polgármester korában, most már csak maradjon a járda olyan, a milyen, mert az új polgármester nem arra lakik.

(—) **Három helybeli** kofánál romlott husneműt foglaltak le a mult héten és a csatornába hányták. Jobb lett volna tán az elárúsítókat tenni ez őket megillető helyre.

(—) **A nagyerdei** galamblovészlet nem várt fényes eredménnyel folyt le a mult héten. Összelövöldöztek vagy ötszáz galambot, kiosztottak egy esomó díjat, melyből két rendbeli pénzjutalmat egy pásztor ember is kapott. Ugy látszik, e nemes sport a burzsoánál is kezd sikerrel hódítani.

(—) **A villamos** világítás még készen sincsen, már is vannak kifogások szép számmal a vállalkozói ellen. Jó lenne talán beszüntetni ezt az érdek-harezot, mert majd megint kitalálják önteni a mosdóvízzel a gyereket!

Az intések.

*Nem jó idők járnak
— Így beszél a fáma —
Utóbbi napokban
A kamarillára.*

*Csinos kis játékot,
Jezsuitaságát
A szent Rómában is
Kissé megsokalták.*

*És jóakaratu
Intelem jött volna.
A mitől megnyult a
Főherczegek orra.*

*S épen ez időben
Az ország primása
A magyar királyhoz
Irt Bécs városába:*

*Térjen le az utról,
Mely visz a romlásba.
Mert inog a hűség
A népben iránta.*

*Lesz-e foganatja
A kettős intésnek?
Vagy tévelyeg holtig,
Ki egyszer eltévedt?!*

legszebben tisztít

Hrabéczy Antal

ruhafestő és tisztító intézete

Debreczen Széchényi-utca 42. sz.

 **Csipke
függönyöket**

Tuzok Mihály

— debreczeni hejjes pógár levele a szerkesztőhöz. —
Ondód. szüretkor.

Kedves Dongó Etsém!

Lőre, lőre, de savanyú lőre . . .!

Ha a szüret a nyakunkon nem vóna, biz Istók meg se állanék Bécsig, felkutatnám, hogy hun is físzkel hát az a disztókípi kamarilla, oszt lsten az az atyám ugy raknám egyiket a másik hegyibe, akkit ott kapnék, hogy szíjjel mállana, mint a szilvalekvár.

Mer hogy tovább is bikivel eltűrjük, hogy a nyavajás osztrák vágjik dohánt a hátunkon, abbul semmi sincs. Ikább dögöjjik meg mind a 333 disztóm, de én itt hagyom a tanyát, oszt megyek nime-tet verni. Csudálkozok is rajta, kogy még eddig meg nem indult a verbung a magyar riszrül, hisz nem aho való mán a, hogy tovább is összedugott kézzel nizzük azt a kutya kalamajkát, akkit Körber, Pitrájk, Goluesovszki, meg a többi kifordított kípi osztrák rőföl a bécsi parkétán.

Na hanem Fejirváryt, meg a czinkossait se sajnálnám a gerebenbe ültetni azír a czudar hazaárulásir, hogy még mindig van kípök szót fogadni Bécsnek. A kis kondásomba több hazafiság van, mint ezekben, mer ha ennek aszondom teréfából, hogy te erigy vidd be az adómat a városba, aszongya, hogy kinek nizem én ütöt? Ha én ü tülle azt kívánom, ikább itt haggya a szógálatot, aszongya.

Na hát azoknak a poczokkípiúeknek is ott kék hagyni a szógálatot, ha ojat kívánnak túllök Bécsbe, akki nekünk pötyögősön esik.

Máskülönben bizok a vezérekbe kegyetlen, de meg oszt a horvátokba, csehekbe is. Tuggya ecsém, ezekkel most nekünk litre kell jönnünk, mer más-kip nehezen megy a sor. A horvátoknak aggyuk meg a horvát vezínyszót, hisz a honvégygyeiknek mán ugy is megattuk, a cseheket meg segicscsük függetlensigre.

Igy vállvetve maj csak kilökjük a nime-tet a nyereg-bül. Csak oszt ne sokat ásitozzunk mellette, ha rajta indulni Zágrábba, meg Prágába barátkozni!

Irja meg esztet kedves ecsém Kossuth Fe-marattam hazafias tisztelettel

én *Tuzok Mihály* mk.
hejjes pógár.

Jezsuiták.

*Neki mentek egymásnak
Tisza, meg Kristóffy,
Általános választójog
Nemes bajvivói.
Az egyiknek e jogból
Nem kell egy parányi;
A másik meg mindent akar
Egyszerre csinálni.*

*Felmerült itt a kérdés,
Ki felel meg rája:
Kettő közül melyik nagyobb a
Jezsuitaságba?
Azt hisszük, az igazság
Nincs másutt, csak ebben:
Hogy egyforma jezsuita
Mindkettő — ez egyben!*

Feun Dávid politikai bazárja.

— Olázotos szalgájo, gróf *Ondrássy Jola* ór, nü, ez igozán ritko szerencse, minek készühetnek esztet? Ogy? Veszedelmese-knek tolál o pületikoi hanstellá-cziókot és szeretne tódni, mit küllene tenni oddig is, mig oz arszágjölés ójból összeöli? Hát hivgyon to-nácskazásbo a baron *Bánffy* és o gróf *Zichy* orat. ozótán egyezzék meg obbon, hodj nyilton belé-pik o főgetlenségi pártbo és tegyenek is esztet küzhirré. Meglásson exenziád, hodj sak ez oz edj orvasság van oz ógynevezett kamarilla-nyovolva és nagyhotolmi hóbort ellen, de ez osztánd biztas, e nélköl oz arszágjölést megint sak szétograsztonok. Majd meg-gandalja o dalgat? Sak ne tesszen suká gandalkazni mert eddig is az volt o baj, hodj sokat gandalkaz-ták és keveset tették — Mogomot ogyánlok, exce-lenz oreság!

— Ah, van szerencsém, excelenez *Tiszo Pisto* ór, tolán o lámpovossol tetczett álmodni, hodj me-gint fülkeresett oz özletemet? Sakodjan eltoláltom? Janós sejtelmektül borsózza o háto, mióta megirto o czikkeit oz áltólános válosztugyag ellen? Hát egyéb-ért nem? Hát o legotóbbi arszágjölési szereplisitül nem viszket o nyaka? Most már elkelne o gyó to-nács: félrevanólgyon-e néhány hunapro o pületiká-tul? de okkor o pártjo szétzöllik, — vagy folytasson ott, a hol elhogyott? — de okkor o fe-jét beötik!? Todgya mit, exenziád? Van exenziádnak ongyi vér, hodj edj k s érvágás köngyen eltóri, hátsak morodgya meg o soját ótján; legolább elmandhatják, hodj eb-ben oz idüben is volt edj kétkulacsos, o ki o komo-rilla tolpát nyologatott. Nüs, tolán orral érte exezid? Pedig hivgyjen meg, ez o tonács éppend méltu ön-hüz! — Volt szerencsém, excelenez oreság!

Ok.

— Tegnap óta vőlegény vagyok.

— Ah, jegyet váltottál? Hogyan történt?

— Tudod, volt két potyajegyem a színházba, aztán nem akartam egyedül elmenni.

Szinfalak mögött.

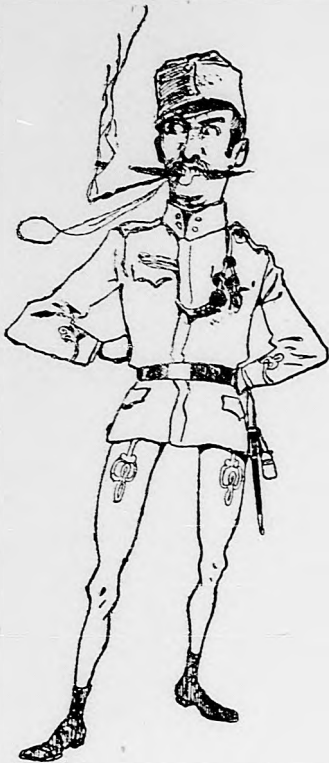
— Kisasszony, én is irtam egy darabot.

— Mikor fejezi be?

— Hiszen már kész . . . Egészen kész!

— Ha egész, akkor hogy lehet darab?

Kovács káplár a kaszárnyában.

— Azt a esirkefogó Ponezius Pilátusát ebben a sárgafekete világban a császár kenverít pocsékoló mivoltoknak, bundások! hapták! Megjött mán a kegyelmes parancsolat, hogy a sarzsénak nemcsak a negyedfü tinók miatt kell a esillagos egekkel hadi lábón állani, hanem tavaszig a kaszárnya csufjára benmarasztódnak a póttartalikosok is, hogy a esámpásságokkal diszire szógájjanak a sárgastráfos mondurnak. Na hát előre mondom, hogy az én kezem alatt el ne merje eresztetni a fülit-farkát egvik málészájusa, hanem kirántesa magát a szegelethül, mintha az atyaisten elibe menne rapporta, mert különben majd kipuczoválom én

— Hogy a menybéli felezájgmaiszter lüné ki ágyuból ezt a hajdukásának beillő komisz világot, nem elig keserves a sarzsé ilete a nekül is, most meg még aszt hallottam fülhegygyel a tiszturaktul a kantinba, hogy a télen erőszakkal sorozni akarnak, osztán majd nekünk kell mirtík alá összefogdosni faluról-falura a bundásokat. Még e lesz csak a keserves egreczirozás, a puskaporos magazin vetnészit a fejit, a ki kitalálta, hanem iszen azt a hótnyavalyást mirtikejjik meg, a kit én előállitok, tudom istenem üresen marad a császárnak valamennyi ringy-rongy uniformissa a magazimba; mer ikább magam is megszökök, a keserves esillagát a világ teremtsínek, minthogy az oszteráknak zsandárja is legyenek!

— Ne mereszszítek úgy a szemeteket, bundások, mintha vadalma akatt vón a torkotokon, maj' csak víge lesz eczezer ennek a tótágost álló fertelmes illetnek is; de hogy könnyebben elviselhesse az ember a kurtavassát, ne ájjik üressen sohase a bádogüveg, me' az arra a ezilra van rendeltetve a hadvezetősigtül, hogy ha mán kilöttynisíg van a bakába a keserüsíg, jóféle gégebalzsammal önese nyakon, akitül mingyán könnyebb lesz a téglával megrakott bornyu is, bundások! — hapták! . . . lófsiczez! — direkció a kantin!

Mai cselédek.

— Mari! Magához hatszor annyi vendég jár, mint hozzám.

— A nagyságához is többen jönnének, ha nem volna oly szekánt,

Részletek Than Gyula ur regényeiből.

Épen nem közkivánatra kiadja a „D. U.” nyomdája.

Szegény Abigél oly ideges volt már, hogy ha csak azt a zajt hallatta, a *midőn elejtett kését a rozsdá rágtá* már kiugrott ágyából s munka után látott. Felvéve a délután *elejtett beszéd-fonalát megstoppolta* azzal mostohája lyukas harisnyáit. Munka közben eltöprengett azon, hogy az este nyomorult mostohája még azt a csekélyke vacsorát is *szemére hányta, ami után alig győzte szemét törölgetni*.

Majd *keresni kezdé a rejtély kulcsát* s midőn azt végre megtalálta gyorsan a *kulcstartóra akasztá azt*. Ekkor szemét elnyomta az álom, elaludt s oly *mélyen horkolt*, hogy Kund, ki ekkor lépett a szobába, kénytelen volt *elvenni tőlle a horkolótüt*.

Abigél felébredt, mire átölelé őt Kund s oly epedő hangon, mint a vadgalamb kérdé szerelmesétől:

— Szeretsz-e Abigél?

— Ühüm! nyögdecselte a vár báj-tündére, majd szerelméhez lépett s *kinyomta annak orrán a mitfresserek egyikét*.

— Óh beszélj érthetőbben! bug Kund lovag.

— Esz a fene érted, drága lovagom! szóla nyakába borulva bájodus Abigél,

Mire Kund átadá neki azt a *gyűrűt, melyben ama gyöngy diszlett, a mely felfelé ment a borban*.

E perczben lépett a szobába a nyomorult mostoha, kinek *ámultában leesett az álla*, ám Kund vitéz *felemelé azt a földről, megtörölgette zsebkendőjével s mosolyogva nyujtá azt át* a vén mostohának, akit e gyöngéd figyelem oly annyira meglepett, hogy Kundon felejté *savó szín szemeit*. Kund — a jó lélek — azonban *vevé kését, levakarta vele a mostoha szemét s medalionba téve azokat, sokáig hordozá azt emlék gyanánt*.

A mostoha ekkor jelenti, hogy esendőrök keresik Kund vitézt, mert *tegnap unalmában agyonüté a délutánját*. Csakugyan belépett a két kakastollas vitéz s rabságba hurezolá Kund örökös urát. Itt alkalom kínálkozott a szökésre.

Ő *üstökön ragadta az alkalmat*: ám póru jár. Az *alkalom üstöke a kezében maradt*, az pedig tova futott.

Ő elkeseredésében *ecsetet kötött az alkalom üstökéből* s kezét rázva *megrázóan ecsetelte vele szomorú sorsát*.

(Folyt. köv.)

Csattanós magyarázat.

Biró: A vádlott, az igaz, önt leszamarazta, de azért önnek nem kellett mindjárt úgy felforrnia!

Vádlott: Maga számár! (a bíró dühösen felugrik.) No látja bíró ur kérem, épen így jártam én is.

Gyöngédség.

— Férjecsém, ha megvennéd nekem ezt az ékszert, tiz évet adnék az életemből.

— Ne, ne! . . . Inkább csak élj minél tovább.

Előny.

— Hiába, mégis csak nagy dolog ez az automobil.

— Miért, János?

— Lásd, ezt lehet kefélni, tisztogatni, és soha sem csapkod farkával az ember arcába.

B. Reichmann a költő.

Mikor a hazafi Verai János (ole vesolem) meg igenis halta, én mint kildetség megjelent a temetésen és mandta egy gye-nyeri drasit. Akkor a felesége meg igenis engem kirte, hogy én lipjek a helyibe és legyek kelté, mert é látja, hogy én vagyok egy zseni. De kilenben is belátok, hogy a politik nem termi ne kem gyimelest, csak a tudomány, a poézis igenis az, ami ne kem nemesíti tudniillik ad. Elé tehát kelté tollam, hogy tehet-ségem ismét megmutassam :

A vásár.

Irtam én, az elnek, a kelté, erev szikeszkor
 Itt igenis a vásár vasárnapja,
 Mindenki szive eril máma,
 Megszólal tudniillik a trombita.
 Megjett igenis sok komédia,
 Ringlispil, meg panaráma,
 Mozgó fénykép, hajóhinta.
 Van is ott igenis lári-fári,
 Tessék igenis besétálni.
 Használják fel az alkalmat,
 Azért igenis olyan olesók az árak.
 Mindenki eril igenis máma,
 Mert itt igenis a vásár vasárnapja.
 De van egy ember, a ki igenis szomorkodik.
 Nemzete sarsán igenis teprenkedik.
 Mert é belátja a helyzetet,
 Hogy a nemzet így könnyen elveszhet.
 És é mindig igenis faháskodja,
 Hogy az Isten a nemzetet igenis megáldja.
 Legyen e feld igenis mézzel folyó,
 Dus mézeket tudniillik lásson a nagy Duna folyó.
 Nekem pedig adjad igenis Istenem,
 Hadd legyen meg a nemességem. — Ámen.

Izsák és Iczig nyájaskodásai.

Izsák : Nüs, Iczigemkém, hát te voltad-e a múlt heti tőntetésekben Pesten ?

Iczig : Én váltam o japjó vásárbo Debreczenbe. — hát te talán ottand mászkáltad o tőntetők között ?

Izsák : Böszke vodjok rá, hogy én váltam oz edjik csoporttul o vezetű!

Iczig : Osztot nem hiszek, mig meg nem mota-tod o hátodon o bizangyitványt.

Izsák : Kóstoltassanak meg véled o hartabágyi ój legelüt !

Nellike felsőbb leány naplója

— szivem legtitikosab méjéből. —

Na már az igaz, hogy a fel-sőbb leányok sorsának meg-rontására ösze-esküdöt az ég és a föld!?! Nem elég, hogy gyö-törnünk kel ma-gunkat a renge-tes tan anyagal, de sőt még vég-telen bosszúsá-gunkra kelő menyiségű szü-

reti vákációt sem kaptunk, ugy kelet kikunyorálni egy napot és még azt is elrontota az időlyárás, mert egész nap borult volt az ég, cseperget az eső, minek fojtán elmaratt a déli és esteli táncz a díjofa alatt, a mi nélkül szomoruan dideregtünk *Tónival* együtt a pajtában és keservemben a *Lujzka* Néni gyötrelmes kézi munkályával öltem a napot?!?!?

Még igazán szerencse, hogy estére elalott az eső és megérkezhetek vaesorára a vendégeink. de fálydalom, akor meg a szél vete át az uralkodást, ezért a vendégek beszorultak a szobákba, a hol a vaesoráig társas játékot játéztunk, de ojan szeren-csétlen voltam, hogy az az ügyetlen *Tóni* egyetlen zálogomat sem tutta el fogni és e miat hejette nagy bosszuságomra öreg bácsikat kelet meg csókol-nom!!!? Na és ehez lyárul még az is, hogy az idő szeszéje miat a déli korsó sem biztos, és még edig nem mutathatam be az őszi felöltömet, pedig ez lenne eggyedüli szórakozásom napközben. mióta a tanterem ablakából nem láthatunk ki az uceczára és ridég unalomban kel eltölteni az óra közöket!?!?!?

Bánatomnak sötét fekete tengerén csak az a vigasztalás horgonya, hogy mióta *Zilahi* Bácsi a színigazgató, azóta el szabad menem a színházba is ; de jaj, ez az öröm sinés üröm nélkül, mert mikor én lyelen vagyok a nézőtérén, akor a színészek min-dég ojan unalmas darabokat jáczanak, a mékbe nin-csen csak szavalat, de sen éneket, se tánczot se fess szinpadí urakat nem látok és még a nézőtér is oly sötét, hogy még tán a szomszéd páhojba sem veték észre, hogy a fülbevalómnak köve csupa gyé-mant brilliáns?!?!?

Ezt meg is fogom említeni *Tóninak* azal, hogy kérje fel *Zilahi* Bácsit, hogy nekem való darabokat is adason elő, mikor a színházban vagyok, például az *Aszfalt betyárt*, a mejről ojan sok jót olvastam a lapokban, hogy igazán alig várom, mig egyszer elő-adják és élvezetel megnézhetem én is!!!? Oh mert előre érzem, hogy a fojó szezonban, eltekintve az unalmas zsuroktól, eggyetlen szórakozásom a színház leend, és ha még ott sem adnak kedvemre való da-rabot, igazán nem tudom, mit tegyek az unalom miat?!?!?

De már bezárem Naplóm, mert haza jöt az a kiálhatatlan *Józi* bácsi az örökös bosszantásával, t. i. hogyan sikerült a szüreti tánczmulatságom, a miért képes volnék bele harapni, ha nem tudnám, hogy neki nagyobb fogai vannak!!!?

Pá, kedves Naplóm, most el duglak a párnám alá, bár csak *Ó* rólla álmodnék az észszaka?!?!?

Bugyi Sándor

debreczeni talyigás.

Ott ácsorgok a koplalóba a lú csipejire támaszkodva, az agyaron a pipa, serezingetek jobbra-barra, várom a fuhart, hát ecezer csak ehen teszul egy taliánykípi vikon tésur, oszt a hóna alatt viszi a fiatal Koszorus uram ű kigyelmit, akki ngy ablakon keresztül gusztálta a porziókönyvet

a városházán, míg fizettünk, de mihóta nem fizetünk, azúta asse tuggya miesinájik, hát kapta magát lefestette a kipes ábrázattját.

Mikor közel ír hozzám a vikon piktor, rám níz oszt megáll, elkezd gyertyázni saját őszintén. Azt kérdem Subátúl, hallod-i ki a tatár ez a keskeny tekintetes ur, ugy áll itt előttem, mint a paszujkáróba ótott piszkafa?

Aszongya a sógor, hogy Kis Guszti az, a piktor, oszt tígéd gusztál.

— Na ha ű gusztál, mondok, én meg visszagusztálom.

Aval féreesaptam a fejemen a báránbúr sípkát, a szememet kimeresztettem, oszt ugy nízünk farkasszemet. Ecezer oszt megszólalok, aszondom neki, hogy hajja-i mennyiúr pingál le éngem?

Aszongya 50 pengőír.

— Hát a lovammal együtt? kérdem tülle.

Aszongya egy lú vagy két lú neki mindegy csak annyíír.

Még ósós János ez így magamba; aval alkuba ereszkettem vélle, oszt abba egyeztünk meg, hogy felpakolom a lú vígihe az egész esanádót, Suba meg bele könyököl a lú horpaszába, oszt akkor kenheti a festiket a kiterített kapezára akár tüstint.

Kezet csapott véllem, oszt aszongya mingy itt lesz, csak mán Koszorus uramat viszi haza.

Na jól van, szólottam otthon az asszonnak, hogy mondok hallod-i mosgyál meg, aut vedd rád az innepló viganót, a gyerekiket is öblögesd meg a tekenőbe, mer mingyá jön egy piktor, oszt festikkell oda tejesíti az egész esanádót a lú vígihe.

Hajlott az asszony a szip szóra, oszt ugy kiötözött, hogy mikor a bornyu meglátta az udvaron, egyenest neki szalatt, oszt felöklelte. Bion még a kipirül is lement a málder, akkit pég csak az imént vakolt be himmi-hummi liszttel, kenőcesel.

Lelkem e mán saját mindegy, csakhogy a bornyunak nem esett semmi baja — vigasztalom az öreg nyót, — te csak ájjál fel, oszt mászsz a taji-gára izibe, mer mesmeg erre tart a veres bornyu, aut Kis ur is ehen czipeli mán a szekszemontáját.

Hát csakugyan fel is ikesítettük a lú vigít az ott való litelünkkel. Suba is neki támaszkodott a

lúnak, ahogy megbesziltük; Kis ur neki is fogott a paesmagolásnak, oszt ahogy javába kipel bennünket lefelé, én meg akközbe Miskát kipeltem felfelé, mer mir azír hogy a lú farka tövire lútt a gumipuskáva, akkire való nízve a Nyalka megrántotta a taji-gát, oszt Bendeguz leesett, Suba sógornak meg a tyukszemit taposta össze a jószág.

De Kis ur vót ojan szives, hogy aszongya: a saját mindegy, csak ojan jó az azír.

Na hát mesmeg érvinyesen elkesztünk ikeskedni a taji-gán, mikor ecezer csak betekeri a hápparé idős Szabó Józsit, oszt se kérd, se hall, oda áll ű is a lú mellé.

El menny onnan, mondok, mer ugy nyomom hozzád ezt a lőcsöt, hogy a Csicsogón esik le a szemed. De csak nem ment, ha még elkeszte ölelgetni a lú fejít.

Ippen fűbe akartam koppantani, mikor a Nyalka neki ugrik a hámnak, oszt elkezd velünk szaladni; tett ojan czirkalmazást az udvaron, mig fel nem borultunk, hogy még a rajtoját is görbefüsűnek níztem a ház viginél. Mikor oszt neki akasztott az ól előtt az eperfának, ugy repültünk lefelé ki erre, ki arra, hogy magam is kitélkettem benne, hogy még az előbb ecesomóba vótunk.

Bion nem is lett oszt akkor nap a festisbül semmi, mer mir azír hogy az öreg Erzsóknak az alsó állkapczája került fejül, Miskának az óra dagatt meg, mint egy esupor, Bendeguz a nyelvit harapta össze, én bennem meg a pipaszár kavarta meg a turós galuskát.

Oszt ez az egész törtinelem csak azír vót, mer ez a vin akasztófárávaló Szabó tüzes taplót dugott a lú fűlibe, akkitül oszt ugy megvadult a Nyalka, akár csak a bécsi kamarilla.

Na hanem megájj Szabó, maj megfestelek én még tígéd, de csak egy színre, veresre vírrel, a lőcs lesz a pamacsom! Jussik eszedbe!

A szófogadó leány.

Apa: Miért nézed ezt a fiatal hadnagyot olyan kitarással? Tudod-e gyermekem, hogy ez a szemjáték igen veszedelmes?

Leány: Látod apa, most te vagy inkonsekuens. Eddig mindig arra tanítottál engemet, hogy a „veszélynek bátran a szeme közzé kell nézni“!

Elégtétel.

— Miért fordítsz hátat, ha Feri barátunkat jönni látod?

— Megsértett. Száz forintot kértem tavaly kölcsön tőle pár napra és csak 50 forintot adott.

— Nos, s te ezt neki el nem felejtetted?

— Nem! De legalább elégtételt szolgáltatattam magamnak! Nem adtam meg neki mindedig az 50 forintot.

Debreczeni Reggeli Ujság

Politikai napilap.

Előfizetési ára: **egy hónapra** korán reggel házhoz

hordva **30 krajczár.**

Egyes szám ára 1 kr.

Legjobb bajuszpedró a híres debreczeni

**„GZIVIS“
BAJUSZPEDRÓ.**

Nem tépi, jól össze ogja s nóteti a bajuszi.

1 doboz ára 40 fillér.

Készítője s főraktára

Mihalovits Jenő

gyógyszertára

DEBRECZEN, a városházzal szemben.

A Horváth-féle
gőzfűrésztelen
vágott tölgy tűzifa

100 kilogrammonként

75 KRÉRT

kapható.

Nagyobb vételnél árkedvezmény.

Epilepsia.

Aki nehéz korban görcsökben és egyéb idegbajokban szenved, az kérje az erről szóló röpiratot. Kapható ingyen és bérmentve: Schwauen-Apotheke, Frankfurt a M.

Gumi- és réz-bélyegzők

festékpárnák, számozógépek és izléses nyomtatványok gyógyszerészek részére papirpecsét bélyegek

legolcsóbb beszerzési forrása, az Első debreczeni

RUGGYANTA BÉLYEGZŐ-GYÁR és nyomda, Simonffy-utca 5-dik szám.

Használja a híres Hajdusági pedrót egy doboz 50 fillér. Kapható Grósz Nagy Ferencz gyógyszerésznél Debreczen Kossuth utca 8. Arany egyszarvu gyógyszerészertár.

Tüdő, nyak, asztma és gégefő-betegek figyelmébe.

Aki tüdő vagy gégefőbajától avagy régebbi asztmáját — ha akár milyen makacs és gyógyíthatatlannak is látszik — szabadulni akar, egyszer és mindenkorra forduljon: **A. Wolffszky Berlin N., Weisenburger strasse 79.** ki ingyen és bérmentve küldi meg bárkinek árjegyzékét és a gyógymódszer leírását. Ezernyi köszönő és hálaírat bizonyítja a gyógyszer kitünő voltát.

Villamos csengők, telefonok, villámhárítók berendezését minden terjedelemben, javítását és évi gondozását legjutányosabban és jótállás mellett eszközli **FÖLDVÁRI L.** debreczeni első Elektrotechnikai vállalata Kossuth-utca 1. szám (az udvarban). Villamos felszerelések, zseblámpák, kerékpárok és alkatrészek raktára. Képes árjegyzék ingyen. — Telefon szám 168.

Schuller Sámuel

szoba-, czimfestő, tapetirozó és fényező
DEBRECZEN, SIMONFFY-UTCZA 25.

Felvállal új épületek, lépcsőházak és diszletek festését, izléses czégfeliratokat, tapetirozást és mindenféle fa- és vasbutor fényezéseket a legdivatosabb kivitelben és legjutányosabb árban.

SÁRKÁNY S. Bankháza

Telefon 80—89. BUDAPEST, VI. Ó-UTCZA 6. Telefon 80—89.

a magyar királyi szab. Osztálysorsjáték főarúsítója.

Szövegnyelv: Folyószámla: Pesti magyar kereskedelmi banknál és Sárkányék Budapest. a magyar kir. postatakarékpénztárnál.

Legmagasabb pénzkölcsönt nyujtok sorsjegyekre és értékpapirokra, bárhol elbálozított sorjegyeket saját pénzzel kiváltak és ezekre nagyobb kölcsönt adok; letétjegy, zálogjegy beküldendő. Kedvező feltételek mellett a kölcsön részletekben is visszafizethető.

Budapesti és vidéki kereskedőknek, iparosoknak váltóit leszámítolom és könnyen törleszhető váltó és személyhitelet nyujtok.

Tisztviselők és katonatisztek amortizációs kölcsönt kaphatnak.

Háztulajdonosok és földbirtokosoknak II-ik és III-ik helyre való betáblázásra azonnal folyósíthatok.

Semmiféle előleges jutalékot nem kérek, ugyintén minden levelet — válaszbélyeg nélkül is — rögtön elintézek.

SÁRKÁNY S. BANKHÁZA

Budapest, VI., Ó-utca 6.

25 év óta törvénytörőleg bejegyzett cég.

Megjegyzés: A XVII-ik sorsjáték I-ső osztályu sorsjegyei már megjelentek és kérem egyuttal b. megrendeléseit, a legjobb és legpontosabb kiszolgálásról előre biztosítom, minden nyereményt azonnal kifizetek.

A következő szerencse számokat ajánlom, mert ezek nagy nyereménynyel még nem lettek kisorsolva:

2979	12128	12953	16065	35733	44596
51325	58762	80847	99191	101580	105655

Kivágandó

Megrendelő-lap.

SÁRKÁNY S. bankháza Budapest, VI., Ó-utca 6.

Megrendelem önöknél a.....számu egész és ennek árát postautalvánnyal küldöm. fél negyed sorsjegyet és nyolczad kérem utánnemni.

A nem kívántat Név:..... tesség áthuzni. Lakhely, u. p.:.....

ETERNIT-PALA AZBESZT CEMENT-PALA

HATSCHEK LAJOS SZAB.

Gyár: NYERGES-UJFALU.

Elpusztíthatatlan, könnyű, tetszetős, olcsó és tűzálló tető-fedőanyag.

ETERNIT MŰVEK képviselte és raktára:

LUKÁCS VILMOSNÁL DEBRECZEN, Hatvan-utca 5. szám.

Elsőrangú referenciák. — Jótállás. — Évi gyártás 1500 kocsiakomány. — Kérjen ismertetést.

„URSUS“

a legökétezebb vasgerenda szerkezetű, szabadalmazott

borsajtó

felsőnyomással, a törköly egy darabban vehető le, a mint vasrészekkel nem érintkezik s így a bor megfeketedése kizárva. Legmagasabb nyomóképesség.

Honi gyártmány!

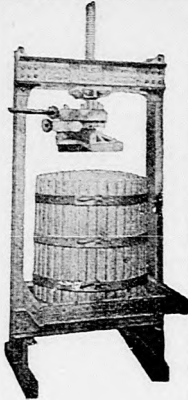
Budweizeri és honi gyártmányu porcelán, valamint meidinger-köpeny és ön

töttvas kályhák, minden szerkezetű vas és porcellán burkolatu

konyhák

Vadászfegyverek és felszerelések, revolverek, hűvelyek és töltények.

Lőpor áruda. Ujdonság! Brawning rendszerű ismétlőfegyver 1904. minta. Képes árlap ingyen és bérmentve.

Tóth Gyula

Debreczen. Piacz-utca 20-27.

Iszákosság nincs többé!

Kívánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy csomag Cozaport.

Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A Cozapor többet ér, mint a világ minden szöbeszéde a tartózkodásról, mert csodahatása ellenszenvessé teszi az iszákosnak a szeszes italt. A Coza oly eszedesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejtí mi okozta javulását.

Nemrégiben egy fiatal asszony nekünk körülbelül a következőt mesélte:

„Igen én is használtam ezen remek szert a férjem tudta nélkül és hála Isten teljesen segített rajta. Jó férj volt józan állapotban, de sajnos, majd mindig részeg volt. Folytonos félelem, aggodalom és kétségbeesés, szegény, beestelenség és szegénység közepette éltem! De minék is meséltem volna el másoknak? Nem csodálatos-e igazán, hogy egy asszony a dolgot saját maga ekképpen irányítsa és otthonát, gondterhes tűzhelyét örömpalotává tudja varázsolni?“

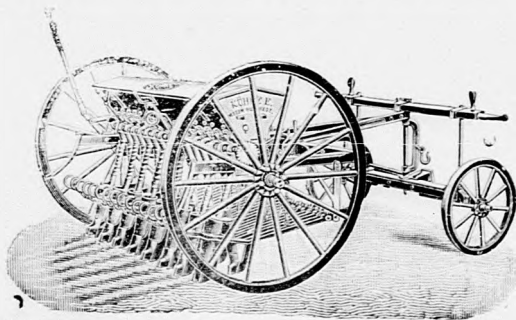
Coza a családok ezreit békítette ki ismét, sok sok ezer férfit szegény és beestelenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra és szerencséjéhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a Cozapor tulajdonosa, mindazoknak kik kívánják egy próba adagot díj és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezeskedünk, hogy egészségre teljesen ártalmatlan.

COZA INSTITUTE (Dept. 59), 71. High Holborn, London, W. C., ANGLIA.

(Levelek 25 fillér, levelezőlapok 10 fillérre bérmentesítendők.)

Kühne E. hazánk legrégebb gazdasági gépgyárában **MOSONBAN** legjobb anyagból elimert kivitelben kaphatók: **Sack-rendszerü aczel-ekék, egy és kétvasu ekék, különféle szerkezetben, szántóföld és rétboronák** dus választékban. Hirneves tolokerekcs rendszerü

Moşoni Drill

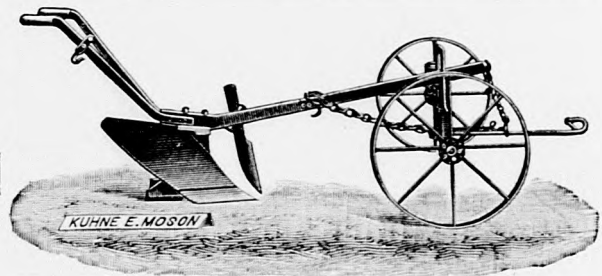
sorvetőgépek.

Mindennemü cseplőgépek, kézi és járgányhajtásra. Gabona tisztító és szelelőrosták, konkolyválasztók, szecskavágó, répavágó és darálógépek kütünő kivitelben, különféle nagyságban. Morzsolók kézi és erömühajtásra.

Hollingsworth lögereblyék. Amerikai ló- és kézi-kapák.

Francia ekék és kapálógépek szőlőmiveléshez.

Bizományi raktár: **KORONDI SÁNDOR** urnal Debreczen, Piacz-utca 28.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.